

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **L. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2014, č. j. ....,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 2. 5. 2014, č. j. .... byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí žalované ze dne 4. 3. 2014, č. j. .... bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 4. 3. 2014, č. j. .... bylo rozhodnuto tak, že žalobci ode dne 16. 1. 2014 náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě MSSZ Brno ze dne 30. 1. 2014, podle kterého již není účastník řízení podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém

pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“) invalidní pro invaliditu I. stupně, ale byl od 16. 1. 2014 uznán invalidním pro invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %.

V rámci námitkového řízení, které bylo zahájeno na návrh žalobce, byl vypracován posudek ČSSZ pracoviště Brno ze dne 30. 4. 2014, na základě kterého byla jeho pracovní schopnost posouzena mírou poklesu o 50 %. Uvedený posudek byl podkladem rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2014, č. j. 530 410 119/47091-VD, které je předmětem přezkumného soudního řízení.

Žalobce podal dne 12. 6. 2014 žalobu, v níž vyslovil nesouhlas s rozhodnutím žalované, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. V žalobě uvedl, že v roce 2004 mu byl přiznán částečný invalidní důchod, který nyní činí 6.288 Kč. S touto částkou se nedalo slušně žít již před 10 lety, natožpak v současné době. Do září roku 2013 měl omezenou možnost si občasnou a krátkodobou brigádou něco přivydělat, pak ale utrpěl těžký úraz a od té doby není schopen si zajistit jakékoliv zaměstnání. Překážkou je jeho věk i zdravotní stav. Dále namítl, že v posudcích o jeho zdravotním stavu nevzali lékaři v úvahu řadu skutečností a připomínek k vyjádření jeho ošetřujícího a rehabilitačního lékaře. Dále uvedl rozpis svých měsíčních životních nákladů na jídlo, ošacení, boty, opravy, hygienu, atd.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 20. 6. 2014, č. j. 22 Ad 16/2014-8 byl zamítnut jeho návrh na ustanovení advokáta ze dne 12. 6. 2014.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 8. 7. 2014 navrhla důkaz posudkem PK MPSV ČR (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění), neboť se jedná o odbornou lékařskou otázku. Uvedla dále, že žalobci byl přiznán částečný invalidní důchod ode dne 1. 3. 2004 s procentuálním poklesem pracovní schopnosti o 35 %. Žádost o plný invalidní důchod byla v roce 2007 zamítnuta, jednalo se stále o míru poklesu schopnosti 35 %. Částečný invalidní důchod byl ode dne 1. 1. 2010 přetransformován na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Dne 2. 1. 2014 požádal žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení svého zdravotního stavu. Podkladovým posudkem MSSZ Brno-město ze dne 30. 1. 2014 byl žalobce shledán a uznán invalidním dle § 39 odst. 1 zdp pro invaliditu II. stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 2 písm. b) zdp s poklesem pracovní schopnosti o 50 % ode dne 16. 1. 2014. V rámci námitkového řízení, které bylo zahájeno na základě námitek podaných žalobcem dne 18. 3. 2014, byl vypracován posudek ČSSZ – pracoviště Brno dne 30. 4. 2014, zdravotní stav posuzovaného byl hodnocen shodně jak v posudku MSSZ Brno-město ze dne 30. 1. 2014. Posudkový závěr byl podkladem pro vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalované.

Z posudkové dokumentace MSSZ Brno-město bylo zjištěno, že žádost o změnu výše invalidního důchodu uplatnil žalobce dne 2. 1. 2014. Lékařka MSSZ Brno-město dne 30. 1. 2014 za účasti posuzovaného zhodnotila vyžádanou zdravotní dokumentaci, posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti zhodnotila podle kapitoly XIII, oddíl E), položka 1 c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., 40 % s tím, že rozhodujícím zdravotním postižením je onemocnění vertebrogenní, pokles pracovní schopnosti žalobce byl hodnocen

s přihlédnutím k profesi v horní hranici dané položky, tj. 40 % s navýšením o 10 % s ohledem na ostatní zdravotní postižení. Učiněný posudkový závěr zněl, že je invalidní, jedná se o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 4. 3. 2014.

V důsledku podaných námitek žalobce přezkoumala žalovaná napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek dne 30. 4. 2014. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové i zdravotní dokumentace včetně lékařského nálezu připojeného k námitkám, sice zprávy z Fakultní nemocnice Brno-Bohunice ortopedická klinika ze dne 17. 4. 2014 (MUDr. Břízová Pavla), byl při jednání, kterého byl žalobce účasten, učiněn posudkový závěr, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož hlavní příčinou je postižení pohybového a podpůrného aparátu. Jedná se o chronický vertebrogenní algický syndrom víceetážový zvláště C a L páteře s levostrannými lumbosakralgiemi a meralgia parestetica vlevo, thorakoalgiemi, na terénu VDT od dětství, s těžkou poruchou statiky a dynamiky páteře. Mezi doloženými lékařskými nálezy nebyly zjištěny rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Vzhledem k výše uvedenému lékař LPS ČSSZ konstatoval, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené dokumentace. Je stacionární. Rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu XIII, oddíl E), položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40 % (rozmezí 30 % až 40 %). Horní hranice procentního rozmezí byla stanovena s ohledem na dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a na schopnost rekvalifikace. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10 %, celkově na 50 %.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 18. 9. 2014. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru neurologie hodnotila zdravotní stav žalobce za jeho účasti a na základě podkladové dokumentace i lékařských nálezů, které jsou uvedeny a jednotlivě posudkově zhodnoceny v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen. Poté na základě komplexního posudkového zhodnocení, s ohledem na vyhodnocení ortopedického nálezu MUDr. Duřpekta ze dne 17. 7. 2014 i vyšetření žalobce při jednání bylo konstatováno, že jmenovanému byl v roce 2004 přiznán částečný invalidní důchod, ode dne 16. 1. 2014 mu byla uznána invalidita II. stupně pro vertebrogenní obtíže v krční a bederní oblasti s trvalou platností. V září roku 2013 došlo k úrazu, popisován je stav po tříštivé zlomenině hlavičky rádia a luxace lokte vlevo, stav byl řešen operativně. Nově ortopedická dokumentace popisuje chronické bolesti pravé nohy při příčném i podélném plochonozí, viklavost pravého kolene do stran a předpis kolenní ortézy. Argumenty posuzovaného byly vzaty v úvahu, avšak musí být zjevnější korelát s objektivními lékařskými záznamy. I pokud by jako hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo bráno závažné postižení lokte, nedosáhlo by snížení pracovní schopnosti 70 %. Stejné hodnoty poklesu pracovní schopnosti před a po (pád na kole) spatřovala posudková komise jednak ve změně prováděcí vyhlášky stanovující míru poklesu pracovní schopnosti a dále v určitém nadhodnocení při předchozích posouzeních. Na základě uvedeného stanovila, že stav je na rozhraní I. a II. stupně invalidity. Přiznání

invalidity II. stupně je maximum možného co lze uznat a je vůči posuzovanému vstřícné, neboť při přísnějším posouzení by bylo možné uvažovat i o invaliditě stupně I. Možnost přiznání invalidity III. stupně je dle stávajících posudkových kritérií zcela vyloučena. Zdravotní stav posuzovaného byl hodnocen jako stabilizovaný, na své zdravotní obtíže je jmenovaný adaptovaný. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena podle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve výši 40 % s navýšením pro další postižení dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10 %, takže celkový pokles pracovní schopnosti činil 50 %. Na základě tohoto byl učiněn posudkový závěr, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, nešlo o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona.

Krajský soud nařídil ve věci jednání dne 9. 10. 2014. Z výpovědi žalobce vyplynulo, že nevyslovil námitky po stránce skutkové i právní k posudku PK MPSV v Brně, v plném rozsahu se odvolal na obsah žaloby. Stěžoval si na finanční potíže, které má, obtížnost zajistit si zaměstnání. Zdůraznil, že celý život poctivě pracoval, výsledkem je skutečnost, že z přiznané výše invalidního důchodu není schopen dostatečně vyžít. Nastavený sociální systém je nedokonalý, nezohledňuje slušného a poctivého občana.

Zástupkyně žalované odkázala na posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 18. 9. 2014, navrhla zamítnutí žaloby.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací je postižení pohybového a podpůrného aparátu, konkrétně se jedná o chronický vertebrogenní algický syndrom víceetážový, zvláště oblasti páteře C a L. Uvedené stěžejní zdravotní postižení bylo v posudcích MSSZ Brno, LPS ČSSZ Brno, pracoviště Brno a PK MPSV ČR v Brně hodnoceno shodně, sice podle kapitoly XIII, oddíl E, položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., souladně s mírou poklesu pracovní schopnosti 40 % a zohledněním dalšího postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky, zvýšeno o 10 %, celkově na 50 %.

V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívají v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak,

aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá, ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

V případě posouzení míry invalidity, jak již uvedeno, se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Dle názoru soudu posudková komise MPSV v Brně přesvědčivým a podrobným způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního postižení, a ačkoliv žalobce v průběhu jednání poukázal především na jeho sociální, finanční potíže, tyto nemohl soud zohlednit vzhledem k zákonným kritériím daných § 39 zdp. Rovněž ani žalovaná nebyla oprávněna přihlížet při rozhodování o dávce důchodového pojištění k jiným hlediskům, než která stanoví zákon o důchodovém pojištění. Pokud by zohlednila osobní situaci žalobce nad rámec stanovených zákonných kritérií, překročila by svoji pravomoc. Právní úprava sociálního zabezpečení je kogentního charakteru, nelze se proto od ní odchýlit ani v případě, kdy by se odchýlení ve světle konkrétních okolností případu jevílo jako sociálně spravedlivé. Nepřiznání invalidního důchodu žalobci pro nesplnění zákonných podmínek není v rozporu se základním lidským právem žalobce na zajištění pomoci v případě hmotné nouze, které je explicitně vyjádřeno v článku 30 Listiny základních práv a svobod, z důvodu existence systému sociální pomoci a státní sociální podpory.

Při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobce. Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě považuje soud v podstatě shodu všech posudků ve vyhodnocení poklesu míry pracovní schopnosti žalobce. Stanovené rozmezí poklesu míry pracovní schopnosti posuzovaného však neodpovídá kritériím uvedených v § 39 odst. 2 písm. c) zdp. Žádný z výše uvedených posudků neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, totiž, že u žalobce se jedná o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, nikoliv o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zdp. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav žalobce nenáleží do kategorie invalidity III. stupně, není důvodu o správnosti závěrů učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat.

Soud poukazuje na to, že podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. musí správní soudy vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů. Rozhodujícím tedy je, jestli žalobce byl k datu vydání rozhodnutí invalidní III. stupně či nikoliv. Povinností posudkových komisí není podrobit pojištěnce komplexnímu vyšetření jeho zdravotního stavu, nýbrž na základě shromážděné zdravotní dokumentace posoudit jeho zdravotní stav a míru poklesu soustavné výdělečné činnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2006, č. j. 3 Ads 65/2005-87, www.nssoud.cz).

Soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 18. 9. 2014 považuje za správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav posuzovaného ke dni

rozhodování žalované. Nejedná se proto o pochybení, pokud nebylo vyhověno námitkám jmenovaného vznesených v žalobě i v průběhu přezkumného soudního řízení. V souladu se stanoviskem žalované proto dospěl k závěru, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, proto podle § 78 odst. 7 s.ř.s. byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. října 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová